

حقایق از بیماری ام اس

هنگامی که بیمار یا خانواده او از بروز بیماری ام. اس، مطلع می‌شوند، اولین واکنش آنان وحشت و سردرگمی است...



سلامت نیوز : هنگامی که بیمار یا خانواده او از بروز بیماری ام. اس، مطلع می‌شوند، اولین واکنش آنان وحشت و سردرگمی است درحالیکه در اغلب موارد هیچگونه خللی در عمر طبیعی افراد ایجاد نمی‌شود. بیماری ام اس، نوعی بیماری اعصاب مرکزی است که می‌تواند هر عضوی از بدن را درگیر کند و علائم آن از اختلالات حرکتی تا اختلال در گفتار متغیر است.

به گزارش سلامت نیوز به نقل از روزنامه آرمان ؛ در بیماری ام اس، گلبول‌های سفید که نقش دفاع از بدن را به عهده دارند به دلایل نامشخصی اشتباهاً به میلین (غلاف‌های عصبی در سیستم عصب مرکزی)، به‌جای يك عامل بیگانه، حمله ور شده و بیماری آغاز می‌شود. هر بار که این گلبول‌ها به رشته‌های اعصاب مربوط به یکی از اندام‌های بدن حمله می‌کنند، آن اندام دچار مشکل خواهد شد؛ به‌طور مثال فرد ممکن است زمانی در راه رفتن و زمانی دیگر در دیدن یا حفظ تعادل دچار مشکل شود.

آمارهای مربوط به ام‌اس

برآورد می‌شود بیش از دو میلیون و ۵۰۰ هزار نفر در جهان مبتلا به بیماری ام.اس باشند؛ بیشترین موارد ام‌اس در جهان مربوط به کشورهای کانادا و اسکاتلند است. بر اساس تقسیم‌بندی‌های جغرافیایی و شاخص‌های جهانی، باید دو هزار مبتلا به ام اس در کشور باشند در حالیکه گفته می‌شود اکنون حدود پنجاه هزار مبتلا به ام اس در کشور وجود دارد. برخی کارشناسان پیش از این اعلام کرده بودند که استان تهران و سپس استان اصفهان، دارای بالاترین آمار مبتلایان به بیماری ام.اس در کشور هستند. میانگین سن مبتلایان به ام.اس، ۲۰ تا ۳۵ سال است و زنان بیشتر از مردان به این بیماری مبتلا می‌شوند.

عوامل ایجاد کننده ام‌اس

معلوم نیست که دقیقاً چه عاملی باعث ایجاد بیماری ام. اس می‌شود؛ شایع‌ترین دلایلی که برای ایجاد ام.اس نام برده می‌شوند، ویروس، نقص ژن یا هر دو باهم، عوامل محیطی مانند استرس و آلودگی هوا و داشتن سابقه خانوادگی این بیماری است. همچنین نتایج تحقیقات جدید حاکی از آن است که چاقی امکان بروز بیماری ام‌اس در کودکان و دختران نوجوان را افزایش می‌دهد. براساس این تحقیقات، بروز بیماری ام‌اس در میان دختران چاق حدود ۱/۸ برابر بیش از دختران با وزن طبیعی و در دختران بسیار چاق، حدود چهار برابر بیشتر از بقیه دختران است. اگرچه ابتلا به ام اس در اطفال، پدیده‌ای نادر است اما این مطالعه نشان می‌دهد که والدین یا مراقبان کودکان و نوجوانان بسیار چاق باید به علائمی مانند سوزن سوزن شدن انگشتان، بی‌حسی یا ضعف اندام توجه کنند.

اداره آموزش و ارتقای سلامت وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی نیز اعلام کرده است افرادی که از نظر ژنتیکی دارای طبع سردی هستند و به‌طور مداوم از غذاهای سرد استفاده می‌کنند، بیشتر در معرض ابتلا به بیماری ام.اس قرار می‌گیرند. برخی دیگر از تحقیقات حاکی از آن است افرادی که علاقه زیادی به خوردن ترشی، سرکه، تمر هندی، ماست و قره‌قروت دارند، درصورت مصرف بی‌رویه این مواد غذایی در معرض ابتلا به ام‌اس قرار می‌گیرند. همچنین، وضعیت روحی و روانی فرد، یکی از پیش‌زمینه‌های بروز بیماری ام‌اس به شمار می‌رود بنابراین افراد زودرنج و حساس باید تلاش کنند تا تفسیر خود را از موقعیت‌های اجتماعی به‌گونه‌ای تغییر دهند تا کمترین فشار روانی بر آنان وارد شود. پرهیز از بروز تنش در مناسبات بین‌فردی و تلاش در کنترل احساسات و عواطف شخصی در پیشگیری از بروز بیماری ام.اس موثر است. کمبود ویتامین B۱۲ و D از دیگر عوامل ایجادکننده بیماری ام.اس عنوان می‌شود؛ شاید از همین‌روست که به اعتقاد برخی کارشناسان بهداشتی، قرار گرفتن در معرض نور آفتاب ممکن است احتمال بروز این بیماری را کاهش دهد. هم اکنون نیز تحقیقی در دانشگاه علوم پزشکی تهران در رابطه با ارتباط مصرف شیرمادر و بیماری ام.اس در حال انجام است.

علائم بیماری ام‌اس

علائم بیماری ام. اس در افراد مختلف، متفاوت است، چرا که محل و شدت هر حمله می‌تواند متفاوت باشد. بیماری ام. اس می‌تواند با دوره‌های حمله، بهبودی و بازگشت حمله‌ها همراه باشد؛ تب، حمام آب گرم، قرار گرفتن در معرض نور خورشید و استرس می‌تواند سبب بروز یا بدتر شدن حملات شود. علائم بیماری ام. اس می‌تواند با بسیاری از بیماری‌ها مشترک باشد به‌طور مثال فردی که دچار تاری دید می‌شود حتماً به معنای داشتن ام‌اس نیست بلکه می‌تواند نشانه یک بیماری چشمی باشد. از همین‌روست که تشخیص بیماری ام. اس به آزمایش‌های دقیقی نیاز دارد؛ به‌طور مثال ممکن است علائم این بیماری در یک بیمار با سکته مغزی اشتباه گرفته شود.

نشانه‌های عضلانی ام‌اس

بخشی از علائم بیماری ام. اس، عضلات فرد را درگیر می‌کنند؛ از دست دادن تعادل، اسپاسم (گرفتگی)‌های عضلانی، بی‌حسی یا احساس غیر طبیعی در هر بخشی از بدن، مشکلات حرکت دست یا پا، مشکلات راه رفتن و مشکلات در هماهنگی حرکت‌های کوچک از جمله علائم بیماری ام‌اس به شمار می‌رود. لرزش در یک یا دو دست و پا و همچنین داشتن ضعف در یک یا دو دست و پا از دیگر نشانه‌های عضلانی ام. اس است.

علائم روده و مثانه

روده و مثانه فرد مبتلا به ام. اس دچار نشانه‌هایی مانند یبوست و سختی در ادرار می‌شود. نیاز مکرر به ادرار کردن، میل قوی به ادرار کردن و بی‌اختیاری ادرار و مدفوع از دیگر نشانه‌های بیماری ام. اس است.

علائم چشمی

گفته می‌شود حدود ۳۰ درصد بیماران در ابتدای ابتلا به بیماری ام‌اس دچار اختلالات بینایی می‌شوند. دید دو تایی (دوبینی شکایتی شایع در مراحل اولیه بیماری ام. اس است)، حرکت‌های غیر ارادی چشم و حرکات سریع کره چشم به‌طور غیر قابل کنترل از علائم بیماری ام. اس به شمار می‌رود. یکی از علائم شایع ام‌اس، تاری دید یک چشم است که گاهی تا از دست دادن کامل بینایی در آن چشم پیش می‌رود. معمولاً تاری دید همراه با درد کره چشم است. همچنین، این تاری طی چند ساعت تا چند روز ایجاد می‌شود و معمولاً پس از چند ماه به تدریج بهبود می‌یابد. مبتلایان به ام‌اس ممکن است حتی در مقطعی از زمان بینایی خود را از دست بدهند که البته موقتی بوده و بینایی دوباره بازخواهد گشت؛ به ندرت بیماری تا نابینایی مطلق پیش می‌رود. از این رو مبتلایان به ام‌اس نباید نگران بروز اختلال در بینایی خود باشند. بی‌حسی و کرختی، احساس سوزن سوزن شدن یا درد چشمان از دیگر علائم بیماری ام. اس است. درد صورت، اسپاسم عضلانی دردناک، مور مور شدن، گزگز کردن یا احساس سوزش در بازوها و پاها از دیگر علائم بیماری ام. اس عنوان شده است.

سایر علائم مغز و اعصاب

ضایعات عصبی ناشی از بیماری ام. اس ممکن است در دریافت یا ارسال پیام‌ها بین سیستم اعصاب مرکزی، مشکلاتی را ایجاد کند. کاهش دامنه توجه، قضاوت ضعیف و از دست دادن حافظه و اختلال در استدلال و حل مشکلات از جمله علائم عصبی بیماری ام. اس به شمار می‌رود. افسردگی یا احساس غم و اندوه، سرگیجه و مشکلات تعادلی و از دست دادن شنوایی از دیگر نشانه‌های ام. اس هستند. بیماری ام. اس همچنین با مشکلات جنسی، دشواری درک سخنرانی، اشکال در بلع و جویدن و خستگی همراه است که این علائم در اوایل شب بدتر می‌شود.